

Toulky přepyšskou minulostí

IL.

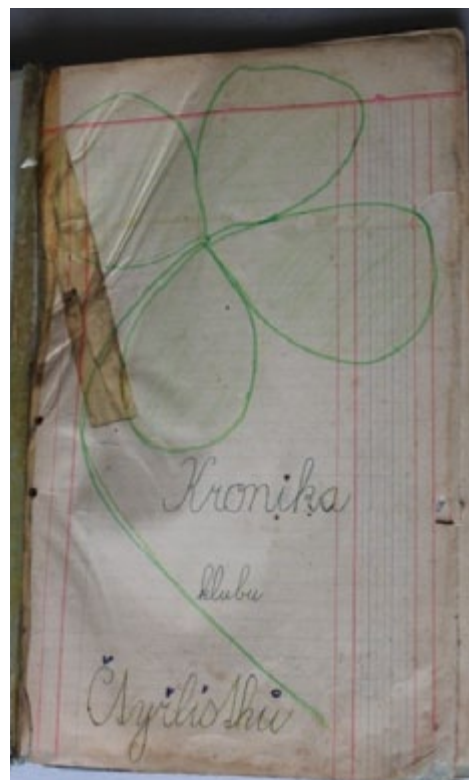
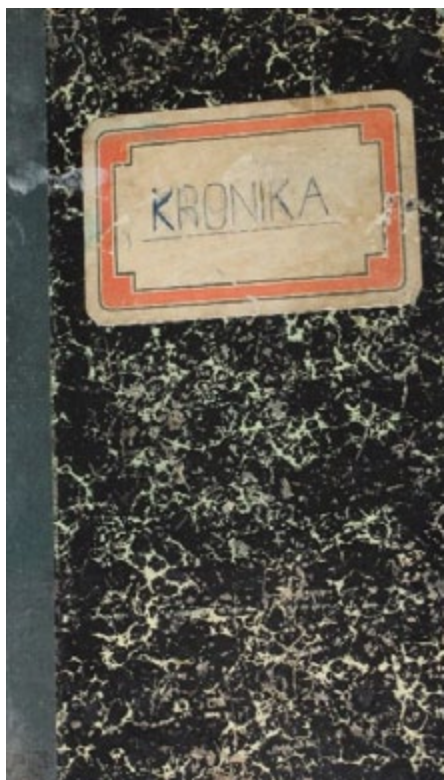
ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

Při toulání přepyšskou minulostí, i při hledání nových témat při jejich následném zpracování, tvořily většinou základ mého poznání naše staré kroniky. Ty na svých stránkách skrývají mnoho cenných událostí a faktů, ale také lidské příběhy, často chmurné a neveselé. Není divu, vždyť je psali zralí muži, dobří pozorovatelé s bohatými zkušenostmi, ale také „otlučení“ životem svého okolí. Tentokrát zvolím postup trochu jiný. Podělím se s vámi o „pohled na svět“ očima zápisů těch mladých – životem „nepolíbených“, ovlivněných romantikou svého mládí.

Podívejme se, jak organizovali svůj klubový život mladíci – dnešní otcové rodin či dědové. Pro mladé čtenáře snad ještě malé upozornění. Dříve, než vynesete nějaké soudy k tehdejší zábavě, uvědomte si, že nebyly mobily, tablety ani sociální sítě, ale vrcholným produktem zábavy byla třeba stavebnice Merkur. Žijícím aktérům těchto příběhů pak přeji hodně nadhledu nad „prohřešky svého mládí“, a spolu s dnešními čtenáři, i oživení vzpomínek na naše zranění. Ještě na úvod připomenou, že nejsem Karel Poláček ani Jaroslav Foglar, a proto si nedovolím přílišnou autorskou nadsázku, ale budu se, trochu „zakulaceně“, držet faktů, uvedených v kronice.

Klub Čtyřlístků

Byl pátek, 28. dubna 1972. Po návratu ze školy v Opočně („kde mládež s touhou nevýslovnou, a úsilím nesmírným získávala své vědomosti“), skupinu chlapců, kteří se nudili na blíž neurčeném místě v obci Přepychy, chytla fantas. Přibližně tak zní úvodní slova jejich později založené kroniky. Bez ironie a s naprostým osobním pochopením vám z tohoto vzácného dokumentu některé zápisky přiblížím. Tím jejich zmíněným „fantasem“ byla myšlenka postavit si vlastní klubovnu. Naše o generaci starší, poválečná generace, ovlivněná obranou vlasti, nazývala takový objekt spíše „bunkrem“, ale budiž, toto byla léta sedmdesátá. Před našimi chlapci byl celý volný víkend, a tak vzali motyky a lopaty, za místním kravínem JZD, zvaným Liduška, vykopali jamky (hluboké 60 cm), tvořící základovou desku příští stavby. S prací byli zřejmě spokojeni, neboť jak píší, první den jejich skvělé myšlenky byl úspěšný. Následující neděli (30.4) si chlapci přivstali a hned ráno se vypravili do lesa (tehdy státního, později v roce 1996 navráceného hraběnce Kristýně CM), kde „vy-

těžili“ 4 kůly, pro konstrukci stavby velice důležité. (Poznámka: Podle zákona z roku 1961 je tento lesní puch již několik desítek let promlčen!). Ještě též den byly kůly zasazeny do země a ze stran pobity prkny. Toho dne již více práce nestihli. Vyčerpaní namáhavou prací se rozešli do svých domovů.

Život každé mladé generace naráží na překážky a nepochopení. Nejinak to bylo i u našeho příběhu. Hned v pondělí objevil podivnou stavbu za kravínem předseda

ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

místního JZD pan Vít Rohlena, který sice neargumentoval tím, že chybí stavební povolení, ale hochům vysvětlil, že v blízkosti zemědělského objektu je to vzhledem k nebezpečí možného požáru nepřijatelné. Romantické nadšení v

jejich očích poněkud pohaslo, ale padlo kolektivní rozhodnutí, že se klubovna postaví na hořejším konci vesnice. V následujících dnech se tak stalo. Z kroniky se bohužel nedá vypátrat, v kterém místě byla nová klubovna postavena ale

klubová činnost nabrala nové obrátky. V průběhu prázdnin byla formulována základní pravidla fungování klubu a požadavky na jednotlivé členy. Pro zachování historické přesnosti budu některé citovat v plném znění.

Slib člena - Schůzky - Povinnosti - Volba předsedy - Znak a jméno klubu

Slib člena: „...na svou čest slibuji, že budu klubu vždy věrný, nedám se zlákat jinými kluky a budu vždy bojovat za dobrou pověst tohoto klubu. Budu plnit všechny podmínky, které budou pro dobro klubu a mohou být udány i jedním členem!“

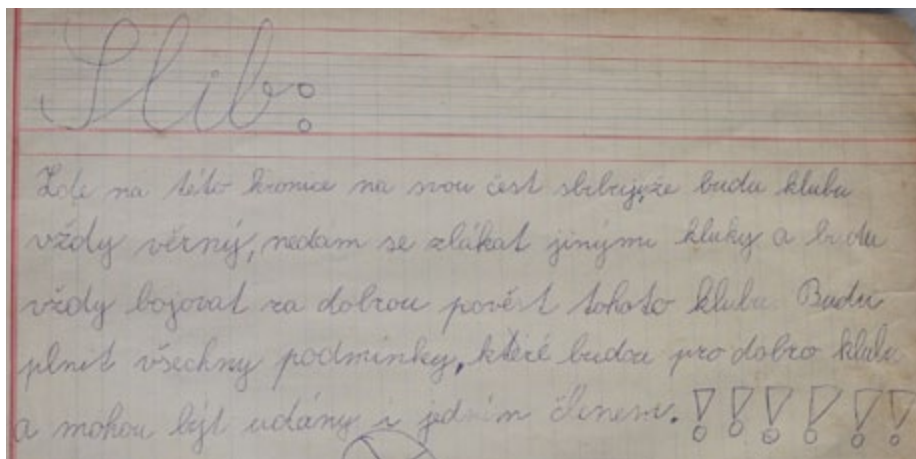
V této souvislosti ještě jedna informace. V pozdější době, kdy se složení klubu trochu proměnilo, byl tento text doplněn ještě jednou zajímavou větou: „...do konce školního roku nesmíme mít žádné vážnější styky s děvčaty.“ Tuto formulaci ponechávám bez komentáře.

Schůzky: „Schůzky budou vždy jednou týdně od dvou hodin. Schůzka se potom bude řídit podle práce klubovní. Na setkání se musí přijít vždy a včas. Členu, který na schůzku nepřijde, bude zapsán trestný bod. Stane-li se to vícekrát, musí být člen napomenut a ve vážnějším případě vyloučen z klubu.“

Povinnosti: „Člen klubu bez odmluv musí vykonávat svou práci. Členové klubu budou muset také žít modrým životem. Toto jsou zhruba pravidla pro členy klubu.“ (Poznamenávám, že jsem nezjistil obsah pojmu „žít modrým životem“. Nebo mělo být „moudrým“??).

Volba předsedy: „Předsedou klubu byl zvolen Bohuslav Jiruška, kterého se budem snažit poslouchat.“

Znak a jméno klubu: „Náš klubovní znak je čtyřlístek, který je namalován na úvodní straně. Čtyřlístek bude viset také na naší vlajce. Toto je seznámení s našim klubem Čtyřlístek.“ Mohu jen spekulovat, zda ten název vznikl a) protože byly 4 zakládající členové, b) podle tehdy populárního komiksového dětského časopisu Čtyřlístek. c) pro možnost jednoduchého grafického ztvárnění znaku. V každé klukovské partě dochází dost často jak k obměně členů, tak i vedení. Čtyřlístek nebyl výjimkou. Hned po prázdninách, 8. září byl zvolen novým předsedou klubu Josef Jelen.

K volbě byla připojena poznámka, že: „...každý ví, i on to ví, že nám musí být vzorem. Členové budou ve všem dobrém předsedu poslouchat a neodporovat mu, Všichni za jednoho, jeden za všechny“. Jako nový člen byl přijat Zdeněk Slovák. Rozděleny byly i další zajímavé funkce: Bohuslav Jiruška – obstaratel věcí; Josef Janeček – kronikář; Zdeněk Slovák – zakreslovatel obrázků.

Ke konci roku 1972 došlo asi na krátkou dobu ke změně vedoucího klubu, neboť se v kronice objevuje záznam: „...zavazuji se, že budu klub vést jen k dobrému. Na vycházkách nikdo bez vážné příčiny nesmí opustit klub.“ Podepsán je Pavel Pšeničný. Jeho slib potvrzují členové klubu Josef Janeček a Bohuslav Jiruška. Další zápisy pak pokračují až datem 8. května 1973.

Střípky z náplně činnosti klubu

Střípky z náplně činnosti klubu. V činnosti klubu můžeme objevit jak prvky zábavné, klukovsky romantické, tak i činnost veskrze chvályhodnou. Pro představu uvedu něco z realizace týdenních programů, které se na každé schůzce pečlivě projednávaly.

- 8. května Jestli bude v sobotu hezky, půjdeme se do Mokrého vykoupat. (Na začátku května odvázně)
- 9. května Návštěva kina „Statečný mohykán“.
- 13. května Budeme žít modrým životem. Půjdeme sbírat léčivé byliny (kopřiva hluchavka).
- 15. května Stavění ze stavebnice Merkur.
- 17. května Sběr léčivých bylin (bříza)
- 19. května Zasadili jsme 8 kaštanů, ale jeden se neujmul, protože ho nějaký cizí člověk zlomil.
- 25. května Trénink na závody v Třeběchovicích. V sobotu Třeběchovice. (Není uveden sport. Asi fotbal?)
- 2. června Výroba klubového sedátka. Úklid klubovny, kde je značný nepořádek. (Z hlediska genderového mužského obsazení pochopitelné!)
- 11. června Prohlídka zámku Opočno.
- 14. června Oprava našeho starého kočárku. Jde na něm bezvadně jezdit a můžou se na něm vozit jakékoliv předměty. Skládá se ze zelené podstavky, koleček a prkýnek. Ještě ho musíme nabarvit.

ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

Školní výlet

Na konci školního roku připravila opočenská škola, na dny 7. až 10. června 1973, školní výlet na Slovensko. Většina členů Čtyřlístku se zúčastnila, a tak pečlivý kronikář Jožin Janeček jejich zážitky podrobněji v kronice popsal. Malé útržky čtenářům přiblížím.

Povážský hrad – ilustrační foto

„...výlet do kraje Pováží se nám velice líbil. Nocovali jsme v chatkách, kde byl velmi zdravý a čistý vzduch. Slováci na nás byli všude velmi přívětiví. Protože jsme viděli, jak jejich děti nepozorují krásnou krajinu, ale nudí se, tak jsme pro ně připravili program. V programu byly básničky, písničky a anekdoty. Byli jsme velmi potěšeni, protože se to

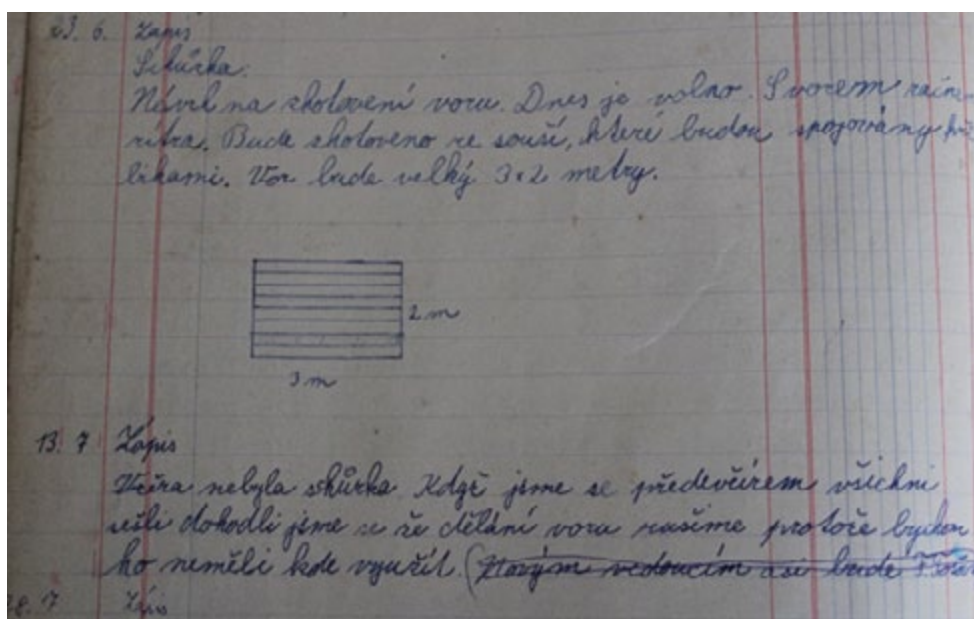
líbilo všem dětem i soudruhu učiteli. Ještě nesmím zapomenout, že krajina na Slovensku je velice krásná. Nejvíce se nám líbila projížďka autobusem mezi skalami. Při celém výletě se nám nestalo žádné neštěstí, a to je dobré. Tajuplné bylo druhé nocování. Chvilku jsme hráli karty. Světlo zhaslo. Tábor ztlchl. Z jedné chaty se nejprve objevila jedna postavička, pak druhá a třetí. Chvilku jsme vokouněli a potom jsme se odebrali do svých chatek. Se mnou to dopadlo dobře. Druzí dva začali obcházet chatu, ale chata byla zavřená. Do chaty se nemohli nijak dostat, obyvatelé chaty, jako Jelen a Čuda chrápali. Po chvíli přišel soudruh učitel, chvíli se vyptával, ale pak začal horlivě pomáhat. Dále tam ještě přišel správce tábora. Řekl, že některé střechy u chat nejsou přinýtované a při větru haraší. Tito dva plantážníci měli právě to štěstí s tou chatou.“

Blíží se prázdniny a hoši si zřejmě začínají uvědomovat, že na světě existují dvě pohlaví. Po návratu z úspěšného výletu na Slovensko kronikář Janeček píše: „Dneska s Jiruškou uvažujeme o přijmutí dvou děvčat. Prý by nám také vyšly naši vlajku a poklidily klubovnu. Pozvali jsme je na exkursi do klubovny kde se jim líbila naše kronika. Do kroniky se nám podepsaly – E. Hrnčířová a A. Valášková.“ Předcházející slib (o zákazu kontaktu s děvčaty) byl zapomenut.

Následující neděli 19. června si užili koupání v Broumaře – voda teplá, zážitky skvělé. Z následující poznámky, že: „...odpoledne jsme ničili pulce, které rybáři nemají rádi“ by asi neměli radost dnešní Děti země, či jiné ekologické uskupení. Byla to doba, kdy se ještě kvůli žábám nebo křečkům polním nemusela na několik let zastavit výstavba dálnice nebo přehrady.

Rekonstrukce klubovny

Čas chatrné klubovny se naplnil. Po dlouhé debatě hoši usoudili, že bez nové klubovny to nemá žádnou cenu. Z nebe spadlo řešení. Soused Jožina pan Tauchman slíbil, že udělá plány výstavby a trochu pomůže. Nabídl zajištění bedýnek od dělostřeleckých nábojů (asi vojenský muničák Týniště), ze kterých by to šlo velice rychle postavit. Zvenku i zevnitř se to pobije prkny a stavba se tím zateplí. V čase prázdnin se plán začal skutečně realizovat. Motivací k usilovné práci byl cíl – trávit zimu v klubovně v teple. Na tomto úkolu se pracovalo s vervou, protože členové nechtěli, aby to dopadlo jako s předcházející stavbou voru. Jeho stavba byla sice v červnu naplánována a „vyprojektoována“ (viz příložený plánec), ale záhy se zjistilo, že by nebylo možné, kde ho využít.

Na schůzi se projednával i osud zasazených kaštánků. Ujmuli se dva, ale pozemek byl prodán a noví majitelé posekali palouk i s klubovnými kaštánky. Na rozdíl od předků, kteří v roce 1898 zasadili kaštan na ostrůvku rybníku sv. Ján, a kterým se hoši možná inspirovali, nám tato památka po Čtyřlístku bohužel nezůstala.

ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

Chytání motýlků

Ve škole se kluci dozvěděli, že u nás žije asi padesát druhů motýlků. O prázdninách padlo rozhodnutí, pořídit jejich sbírku. K jejich chytání se váže malá příhoda, kterou opět ocituji: „...jednou jsme šli na soukromé poličko chytat motýly. Věci po lovu jsme si odložili na trávník a šli jsme si odpočinout. V tu dobu tam šel také majitel pozemku na trávu a věci na chytání nám schoval. Když jsme k němu přišli, nechtěl nám je dát. Nakonec nám řekl, že nám je dá, ale každý z nás mu musí zaplatit frňana. My jsme s tím nesouhlasili a smáli jsme se tomu. On se taky smál a chytací potřeby nám vydal. Chycení

motýli se přibijou na prkýnko a budou sloužit jako „dekorace klubovny“ (Dobrá by mě zajímalo, kdo byl ten vtipný majitel.)

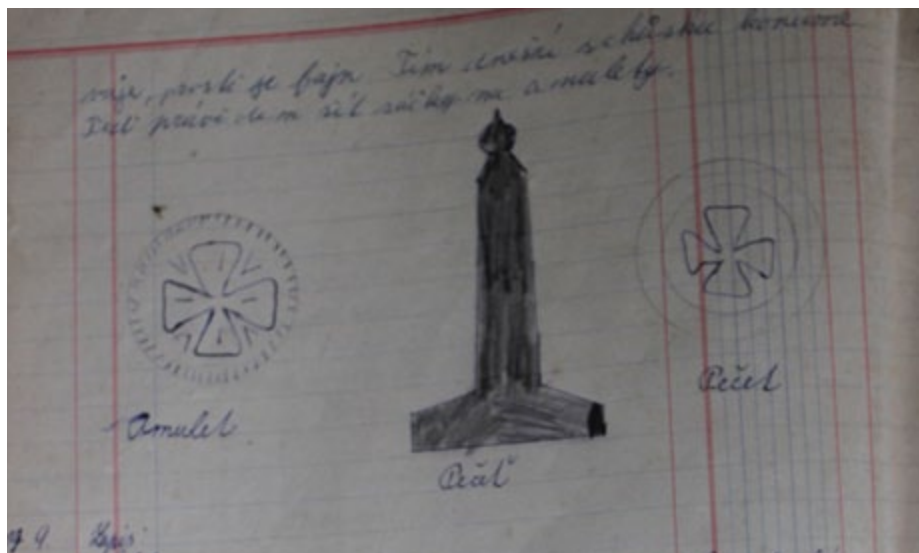
Na konci prázdnin bylo do kroniky zapísáno, že si je všichni užili velmi pěkně. Podpisem to ztvrdili J. Janeček, B. Jiruška a J. Jelen.

Po zahájení školního roku 1973 řešil Čtyřlístek návrhy na další klubovou činnost. Pravidelný byl sběr hub ve Dříznech, na Kamínku a Oboře, v Kozině nebo v Klabaláku. Pokračovala dostavba klubovny a jejího vybavení. Jožin Janečků navrhl sbírat krabíčky od zápalek, s tím, že se z toho postaví hrad,

jako dekorace do klubovny. Návrh byl všemi hlasy přijat. Hoši se neuzavírali ani před vnějším světem, a tak přišel i návrh na sbírání anglických beatlesových skupin. (Zde není jasné, zda mělo jít o obrázky Beatles, nosiče jejich písní...?). Byl přijat nový člen Jarda Čuda (ten od Hašků). Zřejmě pod inspirací Rychlých šípů se rozhodlo o plnění bobříků odvahy. Od toho se poněkud odlišoval plán na výrobu vína ze šípků. Každý musí donést 5 litrovou fľašku. Možný výrobní postup není v kronice zaznamenan. Škoda, hoši mohli zanechat recept pro příští generaci.

Jiruška dal návrh na amulety, které by je měly chránit. Bude to sáček, který bude každý člen nosit při sobě. Sáček bude hadrový a bude v něm ten amulet. Amulet bude ze dřeva, bude kulatý, silný asi 3 mm. Na jedné straně bude čtyřlístek a na druhé jméno člena. Amulet se provrtá, aby se mohl také nosit na krku samostatně.

Dále se přemýšlelo o klubovní pečeti. Bude to plastelína, do které se nalije roztavené olovo. Návrh byl graficky zpracován a jako první bod započalo šití hadrových pytlíků. Sháněla se plastelína a olovo a na dalších schůzkách se ve zhotovení symbolů pokračovalo. Škoda, že se tyto vzácné relikvie nejspíš do dnešních dnů nezachovaly.

Klukovské rozboje

Rivalita klukovských part k vesnickému životu patří. Dolňáci a hornáci, ti odvedle, Velcí a Malí Záhoráci, Vršáci... Přes veškerou školní kolegiální se tyto klukovské rozepře přenášely z generace na generaci. Nebyla to skutečná nenávist, bylo v tom trochu škádlení, trochu stavovské přepýšské cti i trochu zábavy. Ani Čtyřlístek nebyl výjimkou. Jednu takovou epizodu popisuje kronikář.

„Protože cítíme k chlapcům z hořejšího konce jakousi oprávněnou nenávist, rozhodli jsme se, že je poškádlíme. Blížily se Čarodějnice a příležitost se nabízel. Dostali jsme zprávu, že kluci z hůry budou kolem sedmé pálit čarodějnice. Svolali jsme členy do Dřízen. Již od Škaldu jsme je již slyšeli. Začali jsme mluvit

ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

šeptem a rozhodli, že je obejdem a budeme je pozorovat z lesa. Bylo by to velmi výhodné, neboť bychom byli kryti ze všech nebezpečných stran. Stoupali jsme do kopce. Když jsme přišli k druhému šraňku, uhnuli jsme se do lesa. Posupujeme k hrázi. Pozor! Uviděli jsme nějakou slečnu, která byla zřejmě na petrklíčích. Přeběhli jsme louku a vnikli jsme do druhého lesa. Začínáme se chovat velmi tiše, sem tam jen někdo prohodil potichu nějaké slůvko. Doplazili jsme se až k okraji lesa. Bylo již šero a my jsme stále netrpělivě čekali. Pozor! Někdo se k nám z levé strany chce dostat. Je slyšet šramot. Jak se nám ulevilo, když jsme zjistili, že to jsou bažanti. Byli od nás vzdáleni necelé 3 metry. Byla to pěkná podívaná. Bylo $\frac{3}{4}$ na osm a kluci konečně odešli od připravené čarodějnické kupy. Řekli jsme si – teď nebo nikdy! Malým obloukem jsme se blížili ke kupě. Jaké bylo naše překvapení. Když jsme došli ke kupě, zjistili jsme, že nemáme nic, čím bychom mohli oheň rozdělát. Rychlým během jsme došli ke stohu pro otýpku slámy. Donesli jsme ji tam a zjistili, že je uvnitř příliš vlhká. Vzali jsme opatrně vrchní suchou slámu a dali ji pod kupu. Podpálení se podařilo. Běželi jsme na skálu, abychom mohli oheň pozorovat. Ze skály jsme viděli, že někdo oheň hasí. Museli jsme se rozloučit a jít domů, protože již bylo pozdě. Druhý den jsme se dozvěděli, že naše práce byla marná a kluci z horního konce si mohli pálení čarodějnic užít.“

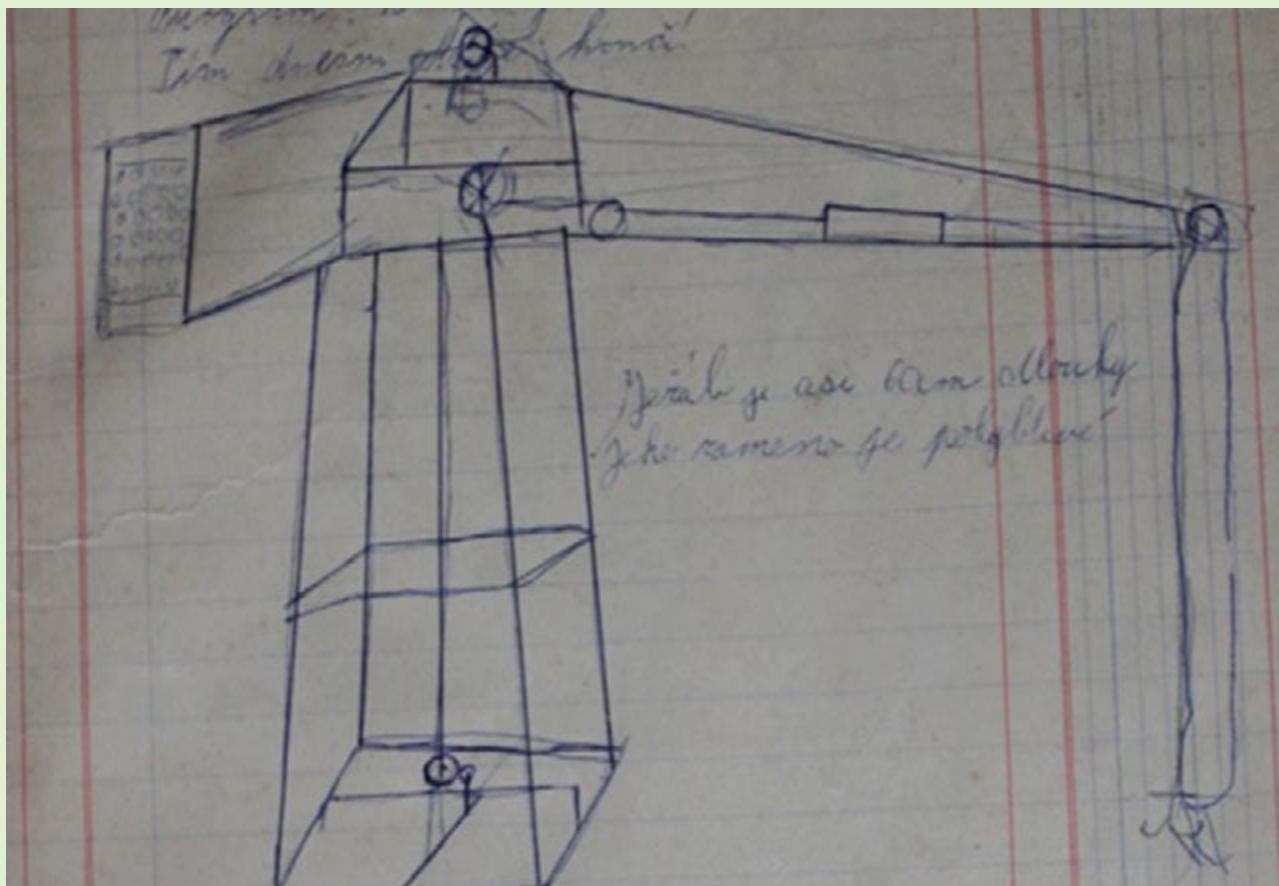

Promování inženýří

Asi tušíte, že tentokrát nepůjde o populární píseň skupiny Rangers (později Plavci), s nápaditým textem Karla Šípa. Je to spíš taková asociace z pročitání té klukovské kroniky. Obdivoval jsem ty nápady, plánovitě připravova-

né s „inženýrskou“ přesností a systematickostí. Nebo jak si již tehdy uvědomovali nutnost logistického zabezpečení, když Bódoovi přidělili funkci obstaravatele materiálu. Od nápadu nebylo nikdy daleko k „pro-

jektu“ a realizaci. Bez bariéry byrokratických překážek, nápaditosti při obstarávání materiálu. Připomeňte si třeba ty bedničky od munice, recyklaci dětského kočárku, tvorbu symbolů nebo dekorací klubovny.

Dokládá to i projekt modelu jeřábu, jehož délka bude 60 cm, rameno bude pohyblivé a otočné...!

ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

Promovaní inženýři

Nevím, zda šlo o pouhou hračku, nebo šlo o pokus vyrobit si nějakého pomocníka ke svým hrám. Každopádně je v tom vidět systém, okoukaný od přirozené zručnosti jejich okolí. Jen si povšimněte, kolik nám toho v Přepychách naši předci zanechali. Věžní a sluneční hodiny, hasičská stříkačka bratrů Mertových, kostelní lavice truhláře Zemánka, práce našich „restaurátorů“ na rozbitém sousoší u kostela, pieta

místa rybníku sv. Ján s poetickým kaštánkem na ostrůvku. Podívejte se na zažloutlé fotografie, jakou divadelní scénérii dokázali vytvořit v roce 1923 přepýšští řemeslníci a sedláci na Rejzkově stráni. Včetně tehdejšího amfiteátru pro dva neb tři tisíce lidí. Víím, že kluci o tom takto neuvažovali, ale nic nepadá z nebe a kořeny dobrých příkladů vedou k následování

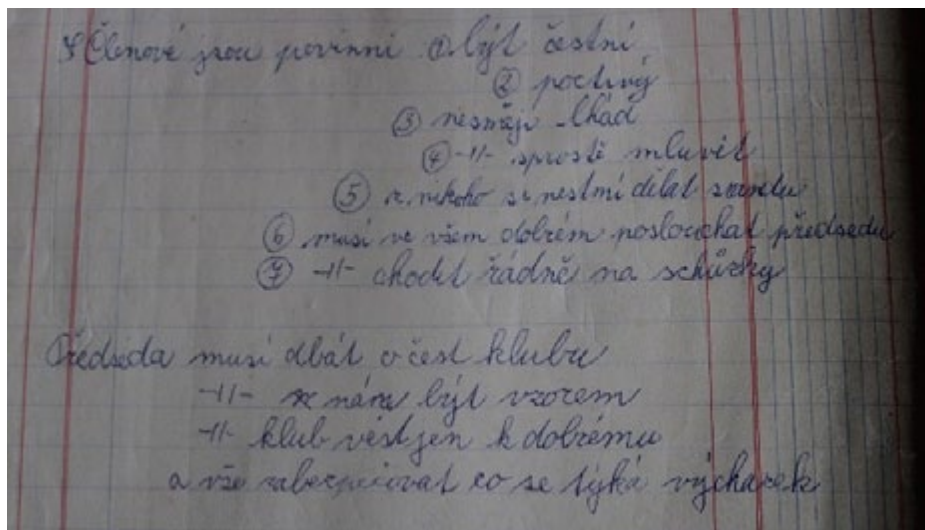
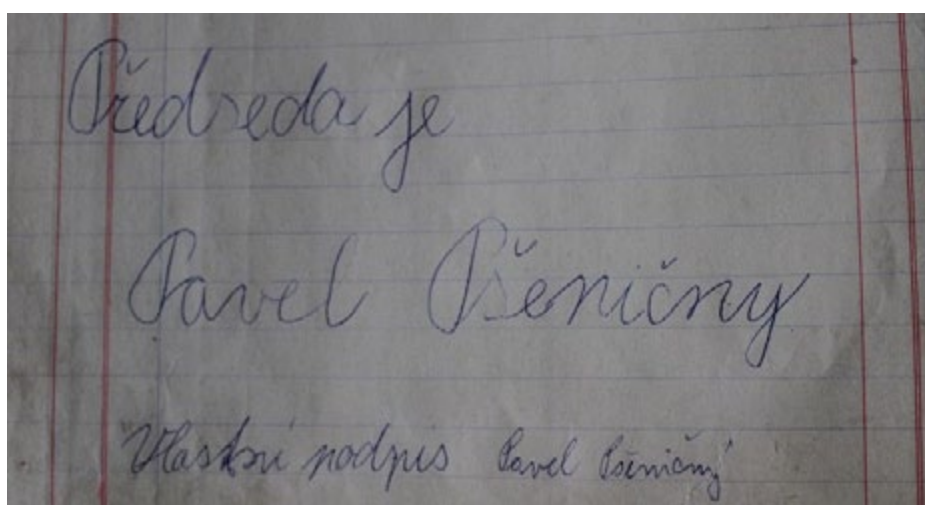

Poslední předseda

Dostáváme se k posledním stránkám kroniky. Na slavnostním volebním ceremoniálu Čtyřlístku je zvolen Pavel Pšeničný. Je posledním vedoucím, který je v kronice uveden.

Podpisem stvrzuje, že: „...bude dbát o čest klubu; bude všem členům vzorem; bude vést klub jen k dobrému; bude zabezpečovat vše, co se týká vycházek“. Členové slibují že „...budou čestní; budou poctiví; nesmějí lhát; nesmějí sprostě mluvit; z ostatních si nesmí dělat srandu; musí ve všem dobrém poslouchat předsedu; musí chodit řádně na schůzky.“

Pavel je milovník přírody, má v sobě geny lovce (viz. později rybářská a myslivecká vášeň), a to se pochopitelně promítalo i do činnosti klubu. Jako jednu z prvních akcí organizuje výpravu Dřízenským údolím přes Vojenice až do Voděrad. Na cestu vzít jídlo, nůž a dobré boty. Dělat se bude i herbář nalezených rostlin. Všichni souhlasí. Bohužel, vlastní výprava již v kronice popsána není. To, co jsem o Pavlovi řekl, je ale výstižně popsáno v další epizodě, kterou ocituji doslovně. Upozorňuji, že je to historka docela drsná.

Krysaři

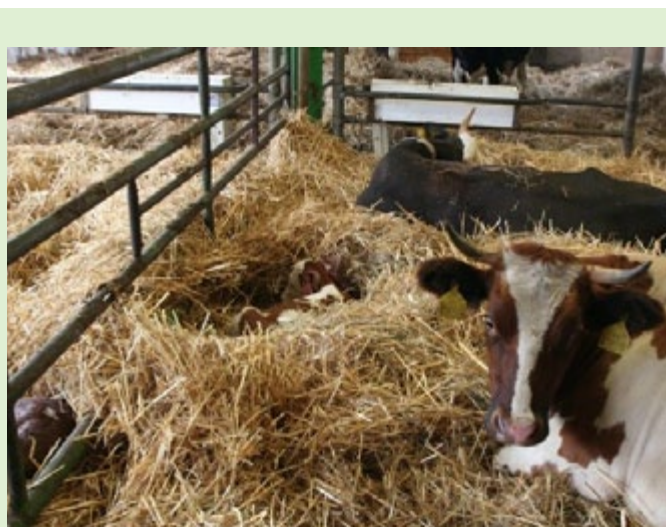
„Neměli jsme co dělat, tak jsme poprosili pana Jelena, jestli bychom nemohli v kravině JZD chytat krysy. Dovolil nám to. Chodili jsme tam každý den. Vždy jsme tam nějakou chytili. Náš lov začal tím, že jsme rozhrabali podestýlkovou slámu a v posledním úseku začaly krysy vybíhávat. Zabíjeli jsme jednu po druhé, až jsme docílili výsledku. Do týdne jsme všechny krysy v kravině vyvražдили. 64 krys! Po urovnání slámy jsme z nich udělali výřad“. Aby snad nevznikly nějaké pochybnosti a představy o krutosti kluků, připojím jednu poznámku. Krysy neměly v historii lidstva nikdy dobrou pověst. Byly synonymem zla, ve středověku šířily mor a roznášely další choroby, ničily úrodu a zásoby potravin. Naši předkové cítili před krysami posvátnou hrůzu, bázeň a obrovský strach. V kontextu každé doby se něco z těchto pocitů přenášelo na další generace a zejména v drsnějším prostředí venkova byl tento postoj zcela přirozený.

ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

Záchrana telete

Do protikladu k předcházející „lovecké“ historce uvedu jiný příběh z kroniky Čtyřlístku, který osvětí konání a charaktery kluků z trochu jiného úhlu. Byl teplý den začínajícího léta a parta se na návsi trochu nudila. Vedli se řeči o tom, že by už škola mohla skončit, padaly návrhy, jakou zábavu připravit na prázdniny. (Řeči o dívkách uvedeny nejsou.) Vtom se přihlítil z kravína předseda klubu Pavel, který tam kontroloval další možný výskyt krys, a udýchaný povídal, že se asi bude kráva telit. Rychle nasedli na kola a jeli informovat pana Jelena. Rychle se vrátili a spěchali do kravína. Malému teleti se začaly ukazovat nohy. Pan Jelen dlouho nejel. Zírali obdivně na zrození nového života. Kráva si poradila sama a telátko porodila. Bylo malé a černobílé. Všimli si, že telátko má přes hlavu nějakou blánu a podivně se cuká. Bylo jasné, že se dusí. Probíhala překotná „veterinářská“ diskuse a telátku tu blánu z hlavy rychle odstranili.

Telátko odtlačili ke krávě, která ho celé olízala. Podestlali je čerstvou slámou. Sotva to dokončili přijel pan Jelen a velice je pochválil, že vlastně oni zachránili telátku život. A jak popsali v závěru kronikářské zprávy: „měli velikánskou radost a srdce jim bilo hrdinským činem“.

Ilustrační foto

Působiště Čtyřlístku

Obec Přepychy - ilustrační foto

ZÁPISKY MLADÉ KRONIKY, autor Vladimír Zdeněk st.

Osoby a obsazení

V programu divadel a koncertů bývá tato informace v jeho úvodní části. Protože jsem tak neučinil, chci to napravit. Alespoň stručně uvedu přehled jmen, která prošla kronikářskými zápisky Čtyřlístku a místa (čísla popisného), z něhož pocházela.

☯ Bohuslav Jiruška , řečený Bóďa (†) – čp.74	☯ Josef Janeček , řečený Jožan – čp. 127
☯ Josef Jelen , Lávecký (†) - čp.109	☯ Josef Ježek , Na Ehlově (†) – čp.29
☯ Pavel Pšeničný – čp.122;	☯ Jaroslav Čuda – čp. 187;
☯ Zdeněk Slovák – čp.162;	

V dalších rolích: Vít Rohlena, předseda JZD (†) – čp.23; Josef Jelen st., (†) správce kravína Liduška – čp. 113; E, Hrnčířová a A. Valášková, návštěvnice klubovny.

Závěr

Kroniky jsou věcí veřejnou. Píší se nejen pro možná ponaučení, ale také proto, aby nám i potomkům připomněly vzpomínky na doby minulé. Přiznám se, že pročítání kroniky Čtyřlístku pro mě bylo, v těchto dobách hektických, čtením ozdravným. O generaci dříve jsem podobné příběhy také prožíval. Na pozadí těch někdy „naivních“ událostí je cítit, že pojmy jako romantika, sounáležitost, čest nebo přátelství, mají svůj hodnotový obsah a do našeho života patří. Věřím, že i vám pomohla tato kronika poznat klukovskou duši, zase o kousek víc.

Díky Čtyřlístku!

Vladimír Zdeněk st.

